DUNAMOCSI
HÍRNÖK
RÓLUNK SZÓL!

Közéleti havilap | II. évfolyam. 17. szám | 2012. július

Református egyházi tábor 6. oldal

Hídverő Nap 10. oldal

Fusson kinek kedves az élete! 7. oldal

Falunk angolul tanul 2. oldal

Feljutottunk! 12. oldal

Újszülöttek köszöntése 4. oldal

Havonta megjelenő közéleti lap. Kiadja Dunamocs község önkormányzata. Szerkesztő: Rácz Kálmán PhD. Telefon: 0905 970 976. E-mail: hirnok@post.sk. A szerkesztőség várja a polgárok cikkeit, hozzászólásait, javaslatait.

A tanácsteremből jelentjük

A képviselő testület a júliusi ülésen a következő pontokat tárgyalta meg:

- **A Szent István-napi falunap programja** – a tervezett programot részletesen olvashatják lapunk 4. oldalán.

- **Az óvoda átköltöztetésének terve** – az előző ülés után ismét napirenden volt az óvoda átköltöztetése. Az iskola és az óvoda vezetésével történt egyeztetés után úgy tűnik, hogy a legjobb megoldás az iskola épületébe való költözés és a két intézmény összevonása. Az iskola földszintjén két helyiségre lenne szükség, valamint a folyosó egy részének lezárására, hogy az iskolások – főleg a szünetekben – ne zavarják az óvodásokat. Ez egy gipszkarton fallal megoldható lenne. Ezen kívül az ovisok számára át kell alakítani egy mellékhelyiséget is, hogy a mosdók és a csészék megfelelő magasságban legyenek. A végleges döntéshez és az átalakítások megkezdéséhez további egyeztetésekre van szükség, ezeket minél előbb le kell folytatni, mivel az lenne az ideális, ha az óvoda augusztusban átköltözhetne és szeptemberben már ott kezdené meg működését. Az átköltözésnek a takarékosabb működés mellett további előnyei is lennének: az iskola és az óvoda több közös akciót, ünnepséget tudna szervezni, és az oviból érkező elsősök könnyebben, gyorsabban beilleszkednének az iskolai közegbe. További fontos kérdés az óvoda megüresedő épületének kihasználása, erre az önkormányzat keresi a lehetséges megoldást.

- **A dunamocsi határ földterületeinek vadászati joga** – a vadászszervezet bérleti szerződését meg kell újítani, ezért – jogászokkal történt egyeztetés után – megbízási szerződést terjesztett a testület elé. Eszerint a testület meghatalmazza a polgármestert, hogy a vadászati joggal kapcsolatos kérdésekben képviselje a kisméretű vagy résztulajdonú telkek tulajdonosait. A nagyobb tulajdonosokkal a vadászok külön kötnek szerződést. Amennyiben a leszerződött terület eléri a kataszter 75%-át, akkor a dunamocsi szervezet vadászati joga újabb tíz évre biztosítva van.

- **A képviselőtestület díjának odaítélése** – az előző ülésen elfogadott döntés szerint a testület minden évben díjjal jutalmaz három olyan személyt vagy intézményt, aki a község érdekében végzett tevékenységükkel, támogatásukkal vagy egyéb eredményeikkel ezt kiérdemelték. Minden képviselő javasolhatott – legfeljebb három – jelöltet. A javaslatokból összeállt egy névsor, amelyen aztán a képviselők titkos szavazással bekarikáztak három nevet. Az elismerést a három legtöbb karikát kapott jelölt kapja. Az eredmények ismertetése után a polgármester megnevezte a polgármesteri különdíj várományosát. A díjakat mindannyian augusztus 18-án, a falunapon veszik majd át a nagyszínpadon. A díjazottak kiléte addig nem nyilvános.

Falunk angolul tanul

Egyre inkább felismerjük, hogy változó világunkban az angol nyelvtudásra nagy szükségünk van. Lehetőséget nyújt külföldiekkel való kapcsolattartásra, a nagyvilágba való kitekintésre, s nem utolsósorban hatalmas előnyt jelent munkahely keresésénél is. Többek között ilyen indíttatással kapcsolódott be idén nyáron községünk a Tolnay Ádám, washingtoni egyetemi tanár által elindított *„Angolul tanuló falvak”* programba, melynek köszönhetően Kaliforniából, a San Francisco melletti Modesto városából érkezett hozzánk Rebecca Kim Mears, 20 éves egyetemista lány, aki augusztus 3-ig, három héten át oktatja falunk tanulni vágyó lakosait. A fiatal tanárnő, s a szervező önkormányzat is örömmel tapasztalta a helyiek részéről megnyilvánuló kiemelkedő aktivitást, hiszen az első találkozón 56-an jelentek meg az ingyenes oktatás helyszínéül szolgáló kultúrházban. A csapatot a hatékonyság érdekében korosztályok szerint 3 részre osztották, s ennek megfelelően a gyerekek 10, a tinik 11.30, a felnőttek pedig 18 órára járnak hétköznaponként a foglalkozásokra. A foglalkozások nem hagyományos értelemben vett tanórák, hiszen alapja a játékos kommunikáció, nincs házi feladat, nincs felelés, csak beszélgetés. Mivel Rebecca angol anyanyelvű, s magyarul egyáltalán nem tud – bár a *köszönöm* és az *egészségére* embert próbáló kiejtése már nagyon szépen megy neki – így a résztvevők kénytelenek angolul kommunikálni vele. A nyelvi készség fejlesztésének pedig, mint tudjuk éppen ez a leghatékonyabb módja.

A program keretében 9 szlovákiai magyar faluba érkeztek lektorok, akiknek ittléte nemcsak az oktatásról és tanulásról szól, hanem a kultúrák találkozásáról is, hiszen a nyelvórákon kívül egyéb közös időtöltésre is sor kerül a diákokkal, falubeliekkel, vendéglátóikkal. Rebecca programjában így többek között dunaparti szalonnasütés, lovaglás, a szigetre való csónakázás, a kürti borfesztivál, községünk és a környék nevezetességeinek megtekintése is helyet kapott. A kötetlen beszélgetések – még ha többnyire kézzel-lábbal is történnek – kitűnő lehetőséget adnak egymás életmódjának, szokásainak, gondjának, bajának, örömeinek kölcsönös megismerésére. Azok a jelentkezők tehát, akik a nyelvtanfolyamon részt vesznek, nem csupán egy idegen nyelvet tanulnak három héten keresztül, de maradandó élményekkel is gazdagodnak. A Rhode Island-i Brown egyetem diákja pedig remélhetőleg szép emlékei között őrzi majd meg Dunamocsot és a benne lakókat.

„Kis színesek“

A Hídverő Nap keretében a komáromi amatőr fotóművész, Köles Vince kiállítását tekinthették meg az érdeklődők az Immánuel Házban. A kiállított képek négy témakörbe sorolhatók, így láthattunk a falakon az unokákról, Komáromról, kirándulásokról készített felvételeket, valamint természetfotókat is. A szerző elmondta, hogy fotós tevékenységét 1955-ben, 14 éves korában kezdte, amikor az egyik utcabeli fiúnál meglátta, hogyan készít negatívokról fényképeket. Pár nap múlva már neki is volt a fáskamrában egy kicsiny, vastag papírral leválasztott sötétkamrája, ahol elindult mai napig nem szűnő fotós pályafutása. Ars poeticáját úgy fogalmazta meg, hogy igyekszik csakis tiszta forrásból meríteni, melyhez szülei vezették el: hűség és szeretet a család, a szűkebb pátria, a szülőföld, az édes anyanyelvünk és nemzetünk iránt.

A Hídverő Nap programjának részeként Búcson kiállítást rendeztek, *„Mire jó a pillepalack?”* címmel, melyen alapiskolánk tanulói is részt vettek alkotásaikkal. A képen látható napernyő, nyugágy és kupakszőnyeg elkészítésében főleg Bohony Noémi, Dankó Bianka és Záhorszky Barbara jeleskedett Sidó Emese tanító néni vezetésével, de sokan mások is besegítettek a jó hangulatú munkába.

Hollósi Attila alighanem a környék királyát fogta ki a halak között, mert ilyen példány bizony nem sűrűn akad horogra. Kitartóan kuttyogtatott a Dunán Karva és Mocs között, mikor július 8-án, 14:30-kor megrándult a bot. Tíz perces fárasztás után került a harcsa a csónakba, melynek súlya 30 kg, hossza 157 cm.

Az alapiskola 8. évfolyamának tanulói, mint az iskolaév végén rendszeresen, az idén is megtekintették a Mocsolyákat. Mindenki számára nagy élmény volt a régi dunamocsi pincék helyének megtekintése.

Az utat biciklivel tettük meg, ami elég kalandos volt. Bejártuk a dunamocsi határ minden zegét zugát. Útközben kis őzikéket is láttunk. A nagy melegben a vadászháznál pihentük ki az út fáradalmait. A tízórai elfogyasztása után Bábi tanító bácsi szórakoztatott bennünket, ugyanis énekelt nekünk néhány magyar nótát. Megnéztünk még egy épségben lévő pincét is.

A pihenés után új erővel indultunk haza. Szerintem mindenkinek tetszett ez a kirándulás.

Gula Tibor

Zajos Ferenc

DUNAMOCS
Belsőfalu 143
+421 949 167191

946 37 MOČA
Vnútorná dedina 143
0949 167191

VILLANYSZERELÉS,
VÍZVEZETÉK, FŰTÉS, LAKATOS MUNKÁK.
Szerelés, javítás, átalakítás.
VODOVOD, KÚRENIE, ZÁMOČNÍCKE PRÁCE.
Inštalácia, oprava, rekonštrukcia.

Újszülöttek köszöntése

A közelmúltban három család is gyermekáldásnak örülhetett községünkben. A kicsik érkezésének örömére – az új hagyomány immár második alkalmaként – szerény ünnepséget rendeztek a községházán, ahol az önkormányzat nevében polgármesterünk köszöntötte Dunamocs legifjabb lakóit, s fejezte ki jókívánságait a boldog szülők felé. Rövid beszédben hangsúlyozta a gyermekvállalás fontosságát mind a család, mind a közösség szempontjából, kiemelve, hogy a családok gyarapodásával a falu is élettel telik meg, gyarapodik. Csak az a közösség tekinthet bizakodással a jövő felé, ahol gyermekek születnek, s ahol helyben is marad az ifjú család, a felnövekvő új generáció. Az önkormányzat ennek érdekében az ünnepség keretében átadott jelképes összeggel és ajándékkal kívánja felhívni a figyelmet az összetartás, a közösséghez való ragaszkodás fontosságára. Gyermekeinket neveljük úgy – tette hozzá a polgármester – hogy szeressék szülőföldjüket, legyenek mások hasznára, és tegyenek közösségükért. Az ilyen ember aztán joggal számíthat a többiek szeretetére, a közösség segítségére is. A pezsgőspoharat végül az újszülöttek egészségére ürítették az ünneplő jelenlévők.

1.

2.

3.

1. *A június 4-én született Papp Csaba szüleivel, Papp Józseffel és Simsik Anitával.*
2. *A június 10-én született Komáromi Lea szülei Komáromi László és Zsuzsa, valamint testvére Tamara társaságában.*
3. *A június 20-án született Lajos Sofia édesanyjával, Lajos Veronikával. Sofia édesapja Lajos Viktor.*

A Szent István Napi Falunap programja

2012. augusztus 18.

7:00 A horgászegyesület szervezésében gyermek horgászverseny a Dunán

Programok délelőtt 10.00 órától a főtéri parkban:

Lecsófőző verseny
Karate bemutató
Tizenegyes rúgó verseny
Ifjú tűzoltók bemutatója

A kultúrházban 10:00-tól pingpong verseny!

Délutáni programok:

14.00 Katolikus szentmise a templomban
15.30 Koszorúzás és kenyérszentelés a katolikus templomkertben. Beszédet mond Banai Tóth Pál polgármester és Bánhidy Vajk történész.
16.00 órától gyermekprogramok a parkban: bábszínház, kézműves foglalkozás, bohóc, lufihajtogatás, légváras hancúrozás.

A délután folyamán kézműves árusok kínálják portékáikat.

17.00 Kiállítások megnyitója a kultúrházban: 1. *Nyelvében él a národnostná menšina* 2. *Élő népviselet Izsán*. Fellép az izsai *Búzavirág* hagyományőrző női kórus
18.00 A szabadtéri színpad műsorai:
– szőgyéni moderntánc-csoport
– énekes páros Kocsról
– dunamocsi Vadvirág folklórcsoport műsora : *„A szüret“*

19.30 Az önkormányzati díjak átadása, aznapi versenyek kiértékelése
A nánai amatőr színjátszó csoport előadása.

Csonka Andreas koncert
Lézerdisco DJ Viktorral
Regionális tűzoltóverseny

A főtéren a vadászegyesület pörkölttel, pecsenyével, kolbásszal várja a vendégeket!

50 éves osztálytalálkozó

2012. június 23-án tartottuk az 1961/62-es tanévben végzett osztályunk 50 éves találkozóját. Két osztálytársunk kivételével mindenki elfogadta a meghívást. Közülünk sajnos öten eltávoztak az élők sorából, név szerint: Hordós József, Mészáros István, Mrella Petronella, Polozsányi Imre és Vasas László. Mi voltunk az elsők, akik kilenc osztályt jártunk. Tanterem híján a valamikori tűzoltószertár fölötti helyiségben tanultunk. Falépcső vezetett fel az osztályterembe, ami bizony eléggé rozoga volt. A fiúk tettek érte, hogy tanítóink ne tudjanak feljutni az órákat megtartani. Télen széntüzelésű kályha adta a meleget, olykor füstölt is, nem kell mondanom, hogy ebbe a fiúk is besegítettek. Jól jött a padláson hentergő pala, ami a tűzre kerülve pattogott. Ezeket az emlékeket felelevenítve megemlékeztünk volt tanárainkról, akik közül Atlasz Sándor és Szabó József vettek részt a találkozón.

Az osztályfőnöki órán ki-ki elmondta mi történt vele az 50 év alatt. Elhunyt osztálytársaink sírjára virágot helyeztünk el a radványi, karvai és dunamocsi temetőben. Az ezt követő, hat órakor kezdődő vacsorán kellemes beszélgetéssel telt az idő.

Abban a reményben búcsúztunk, hogy öt év múlva ismét találkozunk.

Bábi Edit

A találkozó résztvevői: Hajabács Katalin, Szuri Lajos, Bödők Margit, Jókai László, Zámbó Kinga, Mocskos Teréz, Szurdi Emil, Finta Mária, Zsapka Zsuzsa, Tücsök András, Egyeg Zsuzsa, Rácz Kálmán, Kuczman Erzsébet, Vörös Éva, Karkó Judit, Vecserka Ernő, Radics Éva, Bábi Edit.

9. Dunamocsi Horgászverseny

A horgászok idei dunai megmérettetésének 19 résztvevője volt, akik július 30-nak délelőttjén egyéni- és csapatversenyben mérték össze erejüket. A nyári kánikula ellenére nem lehetett panasz a kapásra, amit a csapatverseny első két helyezettjének 10 kg fölötti eredménye is bizonyít. A horgászszerencse újra a párkányiaknak kedvezett, akik immár harmadszor nyerték el sorozatban a vándorserleget, s mindez azt jelenti, hogy a serleg örökre a birtokukba került. Ezzel a bravúrral egyébként nincsenek egyedül a verseny történetében, hiszen a Nagy Róbert, Záhorszky Ferenc, Trencsík Aurél, Tücsök András alkotta dunamocsi csapatnak korábban már a mesterötös is összejött. Az idei mezőnyben 6 mocsi szerepelt – Tallósi Zoltán, Nagy Róbert, Lajos András, Záhorszky Ferenc, Lajos Attila, Lajos Gábor – akik közül a legjobb egyéni eredményt (4. hely) Záhorszky Ferenc érte el. Ő fogta ki 1,68 kg-al a verseny legnagyobb halát is. A Nagy, Záhorszky, Tallósi összetételű csapatunk pedig a 3. helyen végzett.

A verseny végeredménye:

Egyéni:

1. Takács László	10,7 kg
2. Sulczi Marián	6,86 kg
3. Modroczki László	4,40 kg
4. Záhorszky Ferenc	3,64 kg
5. Surnovszky Andor	3,60 kg
6. Lajos András	3,44 kg

Csapat:

1. Surnovszky, Modroczki, Sulczi (Párkány)	14,86 kg
2. Dobrocsányi, Takács, Stefanka (Marcelháza)	13,6 kg
3. Nagy, Záhorszky, Tallósi (Dunamocs)	7,02 kg

Galambászaink eredményei

Legutóbbi versenyek:

Bamberg, Németország 2012. 06. 17. Start 05:45, 608 km
1. Zajos Eduard 13:18, 594 km
2. Mitas Péter 13:33, 606 km
3. Boros Zoltán 13:35, 608 km
4. Fülöp Zoltán 13:36, 608 km
5. Schulcze Róbert 13:34, 605 km

Prága, 2012. 06. 23. Start 07:30, 378 km
1. Mitas Péter 11:49, 378 km
2. Rohácsek József 11:37, 370 km
3. Schulcze Róbert 11:49, 374 km
4. Boros Zoltán 11:53, 378 km
5. Zajos Eduard 11:46, 366 km

Montabaur, Németország 2012. 06. 23. Start 06:00, 827 km
1. Rohácsek József 17:06, 817 km
2. Lajos Ferenc és Gábor 17:36, 827 km
3. Schulcze Róbert 17:37, 824 km
4. Mitas Péter 17:44, 825 km
5. Boros Zoltán 17:45, 827 km

Beroun, 2012. 07. 01. Start 06:20, 399 km
1. Rohácsek József 12:16, 390 km
2. Zajos Eduard 12:29, 386 km
3. Mitas Péter 12:29, 398 km
4. Schulcze Róbert 12:28, 395 km
5. Boros Zoltán 12:49, 399 km

Prága, 2012. 07. 07. Start 06:00, 379 km
1. Schulcze Róbert 11:56, 374 km
2. Szegi András 12:01, 379 km
3. Rohácsek József 11:54, 370 km
4. Mitas Péter 12:02, 378 km
5. Skuliba József 12:04, 379 km

Montabaur, Németország 2012. 07. 07. Start 06:00, 827 km
1. Skuliba József 20:00, 827 km
2. Mitas Péter 05:42, 825 km
3. Rohácsek József 05:41, 817 km
4. Boros Zoltán 06:13, 827 km
5. Schulcze Róbert 06:20, 824 km

A háziverseny sorrendje 15 verseny után

1. Mitas Péter	4460 pont	(4.)	*8.
2. Schulcze Róbert	4344	(6.)	*10.
3. Boros Zoltán	3624	(13.)	*21.
4. Fülöp Zoltán	2854	(18.)	*29.
5. Zajos Eduard	2836	(19.)	*30.
6. Rohácsek József	2828	(20.)	*25.
7. Lajos Ferenc és Gábor	1996	(27.)	*41.
8. Csontos János	1762	(28.)	*49.
9. Skuliba József	1254	(34.)	*71.
10. Szegi András	796	(37.)	*73

-zárójelben a járási helyezés 57 versenyzőből-
- * csillaggal jelölve versenyzőink helyezése a regionális versenyben 148 indulóból (Szered, Surány, Komárom)-

Az információt Boros Zoltán szolgáltatta.

Református egyházi tábor, 2012

Ez a tábor is, mint az előzőek, július első hetében került megrendezésre. Az esperes úrnak és lelkes vezetőinknek köszönhetően nagyon sok színvonalas programban vehettünk részt. A délelőttöt énekléssel kezdtük, majd Kele Virág *Sasszem Jankó* című történetét hallgattuk és ezután Elizeus próféta néhány történetével ismerkedtünk meg. Ezek után jött a csoportbeszélgetés, ahol a történeteket dolgoztuk fel. Ezt követően szabad foglalkozások voltak, amikor kézműveskedtünk, vagy a fiúk focizhattak. Egy ilyen délelőtt jött el hozzánk Kalácska tanár úr, aki megtanított minket az origami művészetére. Eközben a kicsikkel Csollár Petronella néni készített csodaszép műveket. A napból nem maradhatott ki a sport sem, kimentünk a focipályára métázni. Az ebédet az iskola éttermében fogyasztottuk el, majd a délután folyamán befejezhettük a félbemaradt műveket. Uzsonnára a szülők, nagyszülők sütöttek nekünk nagyon finom süteményeket és hoztak nekünk gyümölcsöket. A nap végén énekeltünk, és mikor a szülők megérkeztek a kisebbekért, hazamentünk.

Remélem jövőre is meg lesz tartva ez a tábor és ugyanilyen jó lesz. Csak a mocsolyai gyaloglás volt kicsit fárasztó, abban a nagy melegben.

Rácz Fanni és Lili

2012. *június 23. – Szivárvány nap*

– a hitoktató által szervezett nap –

A szivárvány egy gyönyörű természeti képződmény. Hogy miért olyan szép? Mert annyi sok színből áll. Külön-külön is szépek, de így együtt a piros, a zöld, a sárga, a kék egy csodaszép jelenség.

Mi is mindnyájan mások vagyunk, mint megannyi szín: pirosak, sárgák, kékek – de éppen ez a szép, együtt egy csodálatosan szép szivárványt alkotunk, s ha más-más vallásúak is vagyunk, összetartozunk. Ezért töltöttünk együtt egy vidám napot, játékkal, versenyekkel, tánccal, zenével, bábszínházzal.

A gyerekek egy bábjátékot adtak elő, melyben sok-sok egymástól különböző állat szerepelt, így ábrázolva azt, hogy az egymástól különböző emberek mennyire jól megférnek egymás mellett, ha a barátság összeköti őket. Utána ennek jegyében indultak játszani az udvarra, hogy ez alatt az idő alatt terített asztalokat varázsoljunk a folyosóra. A nagy meleg sem tartotta vissza őket a futkározásban, a csapatjátékokban. Ebéd után újult energiára szert téve kezdődtek a kézműves foglalkozások, valamint az udvaron gitár kíséretével közös dalolás hallatszott. Találkozónkat színesebbé tették a marcelházi cserkészek kézműves foglalkozásai, Gál Angelika cserkésztiszt vezetésével.

A Szivárvány napot megtisztelte jelenlétével Elek László komáromi esperes úr is. Köszönetemet fejezem ki Maricsek Ilona igazgatónőnek, Tóth Éva helyettes asszonynak, Banai Tóth Enikő és Fözö Andrea tanítónőknek a sokoldalú segítségért, valamint Lajos Erika konyhavezetőnek és Lajos Kinga szakácsnőnek a finom paprikás krumpliért.

Hožvák Mária, katolikus hitoktató

Fusson kinek kedves az élete!

Dunamocs legjelentősebb sportrendezvénye a *„Kék Duna Futás“* immár negyedszer került megrendezésre falunkban. A program szülőatyja és fő szervezője Kele Géza idén is lehetőséget biztosított számunkra, hogy egyrészt a gyerekek kipróbálhassák magukat egy 400 és egy 1200 m-es szakaszon, majd a felnőttek egy 5 illetve 10 km-es távon. De az erőnk összemérésén túl talán ugyanolyan jelentőséggel bír az is, hogy lehetőségünk adódott kiemelkedő teljesítményeket elérő „sztárokkal“ megismerkedni, elbeszélgetni. Magát Kele Gézát mindannyian ismerjük, aki immár kilencvenkétszer futotta le az oly közismert és amatőrök számára ámulattal és csodálattal méltatott 42 km-t, azaz a maratont. De körünkben üdvözölhettük többek között Bögi Sándort, aki 6 nap alatt 705 km-t futott, és Hodossy Pétert is, aki gyalogosan tette meg a Dunaszerdahely és Csíksomlyó közötti távot.

Díjak a különböző korcsoportokban és kategóriákban az első három helyezett számára kerültek kiosztásra, továbbá Karva polgármestere egy gazdagon megrakott ajándékcsomaggal gratulált a Karvára először beérkező futónak, ráadásul a tatabányai Sprint Futóegyesület jóvoltából a legeredményesebb dunamocsi női és férfi futó külön díjazásban is részesült.

A legnagyobb tiszteletet mégis talán azok az 50-60 év feletti versenyzők vívták ki, akik korukat meghazudtoló fürgeséggel, gyorsasággal és persze vidámsággal tették meg a távot. Ezek az emberek a kitartásukkal, akaraterejükkel arra tanítanak bennünket és jó példájukkal azt bizonyítják, hogy a futás és általában a testedzés beépíthető mindennapi életünkbe – hiszen csak egy jó cipőre van szükségünk hozzá – és minőségi javulást érhetünk el az egészségi állapotunkban, erőnlétünkben. Szóval a futás egyáltalán nem szégyen és igen hasznos :) !

A dunamocsi indulók eredményei:

Alsó tagozatos fiúk, 400 m:
1. Farkas Alex és Hollósi Csaba holtversenyben
2. Lajos Botond
3. Antal Mátyás

Alsó tagozatos lányok, 400 m.
1. Sándor Eszter
2. Csontos Veronika
3. Simsik Réka

Felső tagozatos fiúk, 1200 m:
1. Csontos Tibor
2. Bertók Tamás

Felső tagozatos lányok, 1200 m.
1. Egyeg Emese
2. Vrábel Anita
3. Kele Fanni

5km-en legjobb dunamocsi férfiak:
1. Antal Ferenc 21,59 perc
2. Hollósi Sándor 22,20
3. Hollósi Csaba 24,39

5 km-en legjobb dunamocsi női helyezés:
3. Tálas Ildikó 31:24

15 km-en legjobb dunamocsi:

Tücsök Róbert 1:06:34

Hídverő Nap

A Hídverő Nap nem véletlenül olyan várva várt esemény a Duna menti falvak életében. Az a látvány, amely elénk tárul az éjszaka beálltával, nem mindennapi. A mécsesek, lámpások tömkelegének megjelenése, lassú, méltóságteljes zajlása csak erre a vidékre jellemző, feledhetetlen emlékhez juttatja az itt élőket és az ide látogatókat. A Duna két partját összekötő jelképes híd fő tartópillére az idén Búcs volt, ahol a rendezvény megnyitója történt. Nálunk öt órai kezdettel először egy kiállításon vehettünk részt az Immánuel Házban, ahol a komáromi amatőr fotós, Köles Vince képeit láthattuk. Este pedig a töltésen felállított rendezvénysátrak előtt több kulturális élménnyel lehettünk gazdagabbak. A programsorozatot a helyi alapiskolások modern táncbemutatója nyitotta meg, majd a Csilizradványról érkező, mocsi kötődésü Kovács Ildikó vezette dalcsoport előadását hallgathattuk meg, az újabb, szintén az alapaiskolások által járt hangulatos cigánytánc előtt.

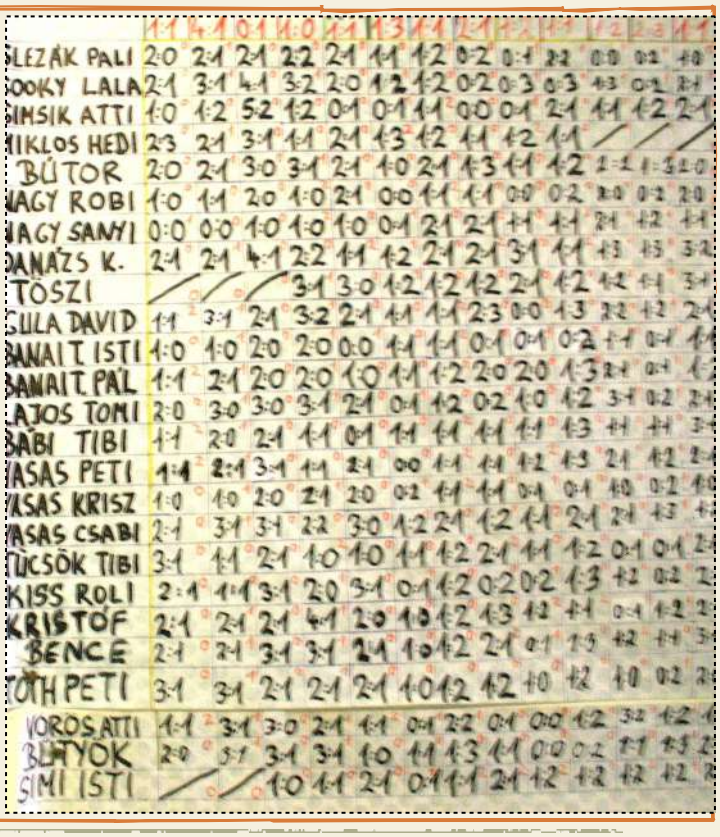

Természetesen nem maradhatott el a finomabbnál finomabb ételeket és italokat kínáló standok végiglátogatása sem, és talán nem vagyok ezzel a véleménnyel egyedül ha azt mondom, hogy jó ezen a napon együtt lenni és a Duna évenkénti fénybe borulását együtt csodálni. Így a Hídverő Nap nem csak az országok között, hanem a falunkban élő emberek között is erősítheti a jelképes hidakat.

TIPPVERSENY *a sörkertben*

Aligha van az Európa-bajnokság idején kellemesebb időtöltés, mint a meccseket egy jó kocsmában, társasággal végigszurkolni. A hangulat hamar olyanná válik, mint egy valódi futballmeccsen, ahol mindenki szurkol valakinek, a kihagyott helyzeteket, bírói ítéleteket hangosan kommentálják, megállás nélkül folyik a duma, a sörcsapból pedig a finom csapolt sör. Az EB alatt falunkban is több helyen lehetőség volt a közös meccsnézésre, melyek közül leginkább a Simsik-féle sörkertben hágott magasra a fociláz, ahol a már hagyományossá vált tippverseny fokozta az izgalmakat. Az előző VB-n fogadtak először a meccsekre, kezdetben csak néhányan, aztán fokozatosan egyre többen bekapcsolódtak, s manapság már 20-30-as létszámokkal folyik a játék. A résztvevők minden meccset megtippelve pontokat gyűjtenek, találat esetén 1 pont jár, ha a számszerű eredményt is eltalálják, akkor 2. A pontokat a falra ragasztott nagy papírlapra jegyzik. A közös kasszába 10 eurót dobnak be, melyből aztán a győztes 120, a 2., 3., 4, 5. helyezett pedig 70, 50, 20, 10 eurót vehet ki. Az idei EB legnagyobb fociszakértőjének Tücsök Tibor bizonyult, aki 26 pontjával Vörös Attilát (23), Lajos Bencét, ifj. Simsik Istvánt (22), Lajos Kristófot, Banai Tóth Istvánt és Zsemlye Tibort (21) előzte meg.

A verseny ötletadója Vasas Péter elmondta, hogy nem volt könnyű a játékot beindítani, de most már látszik, hogy hosszú távú tradíció lesz belőle. Sokan nem is azért játszanak, mert értenek a focihoz, csak elkapta őket a játékszenvedély. Nagy a rivalizálás, s legalább van tétje a meccseknek, ha már egyszer úgy alakult, hogy a magyar válogatott Mexikó óta megkímél bennünket attól, hogy érte rágjuk le tíz körmünket nagy világversenyen.

Vendégségben testvérfalvaink fesztiváljain

Az Oslival való barátság apropóját Nehéz Ferenc életútja adta, hiszen községünk neves tollforgatója ezen a Győr melletti településen talált ideiglenes otthonra a második világháború utáni zűrzavaros időszakban. Annak idején szeretettel fogadták be a helyiek a menekült írót, aki aztán a kedvességet számos Osliban született, sőt Osliról szóló írással hálálta meg. Ebből fakadóan évek óta közösen ápoljuk Nehéz Ferenc emlékét, s jó barátokhoz illően községeink jeles alkalmain rendszeresen látogatjuk egymást. Az idei Osli falunapon fellépő Vadvirág hagyományőrző együttesünk tapasztalata szerint a világháború vége óta sem kopott semmit a helyiek vendégszeretete, akik szüreti összeállításunkat lelkesen fogadták, majd szívélyes vendéglátással köszönték meg. A beszélgetések során kiderült – s ezt a rokon vonást a mieink jóleső érzéssel állapították meg – hogy *„úgy beszélnek, mint mi“*, vagyis kiejtésük, tájszólásuk nagyon hasonlít a Mocson használatoshoz. Ez a tény is erősíti meggyőződésünket: hosszú távon szót értünk majd egymással!

Hasonlóan kellemes tapasztalatokat gyűjtöttünk másik testvérfalunkban Kocson is, ahol szintén falunapra, azon belül pedig a hírneves kocsitoló versenyre került sor. A kocsit, vagyis a könnyű szekeret Kocs község kézművesei fejlesztették ki valamikor a 13. században, innen kapta nevét a jármű, ami átment más európai nyelvekbe is (pl. angol – coach). A versenyen részt vevő kocsitoló csapatok egy 1800 méter hosszú, szintkülönbségekkel teli pályán mérik össze erejüket, miközben a 360 kg tömegű szekeret próbálják meg minél rövidebb idő alatt a célba juttatni. A csapatlétszám öt fő, négy tolja, egy pedig a rúdnál húzza és kormányozza a kocsit. A Forma-1-hez hasonlóan a szombati napon elért eredmény határozza meg a vasárnapi döntő indulási sorrendjét, így a hangulat és a versenyláz egyre fokozódik. Sajnos e versenyláz hullámai egyelőre még nem gyűrűztek be falunkba, ugyanis az előző évek hiábavaló próbálkozásai után idén sem sikerült kocsitoló csapatunkat összeállítani. A főzőcsapat viszont újra összeállt, akik a helyben kapott alapanyag feléből pörköltet, másik feléből tárcsás húst készítettek a fesztivál vendégeinek. A pörköltnél Lajos Sándor, a pecsenyénél Lajos András volt a séf, akik keze alá Lajos Icu, Lajos Katalin, Bellabás András, Bellabás Bernadett és Tóth Eszter dolgozott.

Mindkét testvérfalunk nyári fesztiválja különleges rendezvény, de Osli és Kocs takaros községei nem csak e rendezvényeken, hanem az év bármely napján számos látnivalót kínálnak az arra járóknak, s ami a legfontosabb: szívesen fogadnak minden dunamocsit!

Puskavégen a falunap vaddisznója

…mármint ami augusztus 19-én pecsenye és pörkölt formájában kerül az ünneplő közönség tányérjába. A kapitális példány elejtésének érdeme Lajos Sándoré, aki a Madari szerben terítette le a 100 kg-os vadat. Lajos Tiborral indult vadászni hajnali 4 órakor, felültek egy-egy lesre, s megbeszélték, hogy fél hétkor találkoznak. Egy órás eredménytelen várakozás után átment egy másik lesre körülnézni, ahol háromnegyed hatkor megjelent a vad, amely a Mocsolya irányából szaladt a les felé. A kanálison kelt át, s a Kenderföldön át vette az irányt a Madari szer kukoricásának. A repce művelő nyomában csörtetett előre, hogy minél előbb takarásba jusson, hiszen ekkor már világos volt. 50 méterre volt a vad, mikor Sanyi elsütötte a puskát, s a jól célzott lövés következtében a disznó rögtön összerogyott. Vadászunk – ahogy ő maga elmondta – jókor volt jó helyen, hiszen a mocsi határban csak átmenőben tartózkodnak a vaddisznók, melyek egy-egy éjszaka alatt akár 20-30 km-t is képesek bebarangolni.

A falunapi menüre gondolva örülünk Lajos Sándor vadászszerencséjének, mert a jó vadhúst sokan szeretjük, s alig várjuk, hogy megkóstoljuk. Mindenkinek jó étvágyat hozzá!

Fiatal,jó természetű, szeretetre vágyó kutya gazdit keres. Tel.: 0905296740.

A II. világháború dunamocsi áldozatai

2. rész

Bellabás Gézáné: Lánykori neve Juhász Margit, Radványon született 1912-ben. Férje a háború idején a fronton teljesített szolgálatot. 1945 januárjában a harcok elérték a falut, s ettől kezdve a lakosok a belövések, bombázások elől a pincékben kerestek menedéket. Bellabásék a faluvégen, Bohonyék pincéjében húzták meg magukat, mivel saját pincéjüknél biztonságosabbnak tartották. Velük együtt a házigazdák, valamint Antal Ferencék és Egyeg Ferencék is ott találtak menedéket. A tragédia napján, mikor úgy hallották, hogy némileg elcsitultak a lövések, előmerészkedtek a pincéből, hogy megetessék az állatokat. Bellabás Margit a tehén elé dobott valami takarmányt, majd igyekezett volna vissza Bohonyékhoz. Az állatoktól szintén visszatérő Antal Ferencné beszólt az udvarukra: *„Gyere már Margit, nagyon lőnek!"* Sajnos az elmulasztott néhány perc az életébe került, egy közelben becsapódó lövedék szilánkja eltalálta őt. Nem halt meg rögtön, ezért a súlyos sebesültet a mai Rektor közben állomásozó német katonaorvoshoz szállították. A helyi felszerelés kevés volt a gyógyításához, így néhány német katona elindult vele a komáromi kórház felé. Ekkor látták őt Dunamocson utoljára. Nem tudni megérkezett-e, mi történt vele, hiszen még hír sem érkezett róla soha. Hiába kerestette őt apja Juhász Mihály elszántan a komáromi, győri, pesti kórházakban és egyéb elképzelhető helyeken, soha nem bukkantak nyomára. Az egyedül maradt két kisgyereket, Gézát és Margitkát a Simon család fogadta be apjuk hazaérkezéséig. Simonékat aztán néhány évvel később Rajkára telepítettek ki. *(Adatközlő: fia Bellabás Géza és menye Bellabás Mária)*

Berger Jakabné, Berger Gizella, Berger Ilona: A zsidó Berger család a Fő utca végén, a búcsi kanyar előtt néhány házzal lakott. Berger Jakabnak és feleségének 5 gyereke volt, akik 1944-ben már mind felnőttek voltak. A családfő, Berger Jakab ekkor már nem élt, özvegye idős volt. A gyerekek közül hárman laktak Mocson: Gizella, Ilona és Ármin (becenevén Hersele). Házukban fűszerüzletet (vegyeskereskedés) működtettek, ahol a falusi ember számára szükséges, házilag meg nem termelhető árukat tartottak: petróleumot, sót, cukrot stb. A két lány, Gizella és Ilona az üzletben szolgált ki, míg Hersele rendszerint úton volt, kupeckedett. Fő területe a gabonakereskedelem volt, de megrendelésre beszerzett minden árut, amire a helyieknek szüksége volt, pl. biciklit, ami a 30-as években terjedt el a faluban. A mocsi gazdáktól gabonát vásárolt fel, amit rendszerint a Böszörményi köznél kikötő hajók szállítottak el. A többi dunamocsi zsidóval együtt 1944. májusában hurcolták el őket Auschwitzba, ahonnan csak Herselének sikerült visszatérnie. Izraelbe költözött, ahol megnősült és 9 gyereke született. *(Adatközlő: néhai Bacskorné Tücsök Etel, néhai Persei Jenő)*

Czibor István: 1906-ban született, a Hatházán lakott és dolgozott bognármesterként. Feleségét, Tücsök Irmát már a 30-as években elveszítette, így özvegyemberként rukkolt be 1942-ben. Gyermekük nem született, felesége halála után szüleivel élt. A 2. magyar hadsereg katonájaként a Donhoz került, ahol nem egy harcoló alakulathoz osztották be, hanem bognárként dolgozhatott a hadsereg műhelyében. A 2. magyar hadsereg április és június között vonult ki a frontra, s a német Dél Hadseregcsoport alárendeltségében kezdte meg harctevékenységét. A németek minden erőforrásukat Sztálingrád környékére összpontosították, így a mintegy 90 ezernyi harcoló létszámmal bíró magyaroknak irreálisan hosszú, kétszáz kilométeres szakaszt kellett védenie.

Czibor István rendszeresen írta szüleinek a tábori lapokat, melyek a Takács család birtokában máig szerencsésen fennmaradtak. Időrendben ezekből a lapokból idézünk:

1942. 5. 18. *Kedves szüleim, énmiattam ne aggódjanak, még ezideig nem vagyunk rossz helyen. Itt már jó melegek vannak, remélem odahaza is fakadnak már a szőlők és nem fagytak el.*

1942. 7. 12. *Tudom, hogy sok most otthon a munka a szőlőkben. Szegény apusnak is nehéz lehet a permetezőt hordani, de hát nem tehetek semmit, itt kell lennem, de bízzunk abban, hogy majd csak haza segít az Isten.*

1942. 8. 6. *Itt most folyik az aratás, azt hiszem odahaza már a csépléssel is végeztek. Mi van a szőlőkkel, nem volt hiábavaló a sok munka amit végeztek?*

1942. 9. 3. *Mi dolgozgatunk a műhelyben úgy mint máskor. Munka van elég, ha odahaza ennyi volna, egész szépen meg lehetne élni belőle. A Szalai Janival tegnap beszéltem, egy faluban vagyunk és többször találkozunk. A B. Miska is üdvözletét küldi.*

1942. 10. 8. *A szüreten én is nagyon szerettem volna odahaza lenni, de sajnos még mindig nem lehet. A Csehi Béla tegnap indult haza szabadságra.*

1942. 10. 28. *Ez ideig ép és egészséges vagyok, nincs más bajom, csak a hosszú idő után jó lenne már, ha felváltanának bennünket...*

Őszre már egy létszámában és harci kedvében is megfogyatkozott magyar hadsereg állt a folyam partján, amelynek nagy része Czibor Istvánhoz hasonlóan alig várta, hogy felváltsák – ez azonban elmaradt. 1942 végén a hadvezetés végre úgy döntött, legalább részben felváltja a fronton harcoló alakulatokat. A váltást január 13-ra tervezték. Az elsöprő erejű szovjet támadás – az ún. doni áttörés – azonban egy nappal korábban érkezett. Az offenzíva hajnalban, mínusz 42 fokos (!) hidegben indult. A magyarok az iszonyatos hidegben, megfelelő ruházat és elegendő hadianyag nélkül napokon át hihetetlen hősiességgel védekeztek a téli felszereléssel, amerikai élelmiszerrel, és fegyverekkel bőségesen ellátott szovjetekkel szemben. A sokszoros túlerőben levő oroszok végül 15-re feldarabolták az arcvonalat, s az utolsó pillanatban végül bevetett német tartalékok már nem tudtak érdemben változtatni a helyzeten.

Bellabás Géza és felesége

17-től már csak fejvesztett menekülésről beszélhetünk, melynek során tízezrek vánszorogtak a végtelen hómezőkön nyugat felé. Rengetegen megfagytak, vagy éhen vesztek. Az oroszok szabályosan vadásztak az egymástól és feletteseiktől is elszigetelt, halálra rémült honvéd alakulatokra.

Mivel nem érkeztek tovább a megszokott tábori lapok, édesapja levelet írt fia katonatársának. Érdeklődésére 1943. 3. 24-én Kovács Zoltán ezt válaszolta: *Kedves Czibor úr, a lapját, melyben Pista után érdeklődik, megkaptam. Sajnos azonban nem tudok Pistára vonatkozóan semmi biztosat írni. Annyit azonban mondhatok, a Pista miatt nem kell aggódni, ő ugyanis egészen jó helyen volt, úgy hogy szerintem őt semmi baj nem érhette. Csak azért nem írt, mert ahol van nem működik a tábori posta, vagy úton vannak.* A szomorú valóság hírét csak később hozták meg a hazatérő bajtársak: gyomorlövést kapott az orosz áttörés idején, ebbe halt bele. Személyes holmijait egy dunapentelei katonatársa hozta haza magával, de a szülők soha nem mentek el érte. Nem akarták tudomásul venni fiuk elveszítését.

Czibor István 1941-ben három csabagyöngye tőkét ültetett a Hatházán, egy még ma is megvan, s azóta is szépen terem. *(Adatközlő: az áldozat testvérének unokája, Takács Sándor.)*

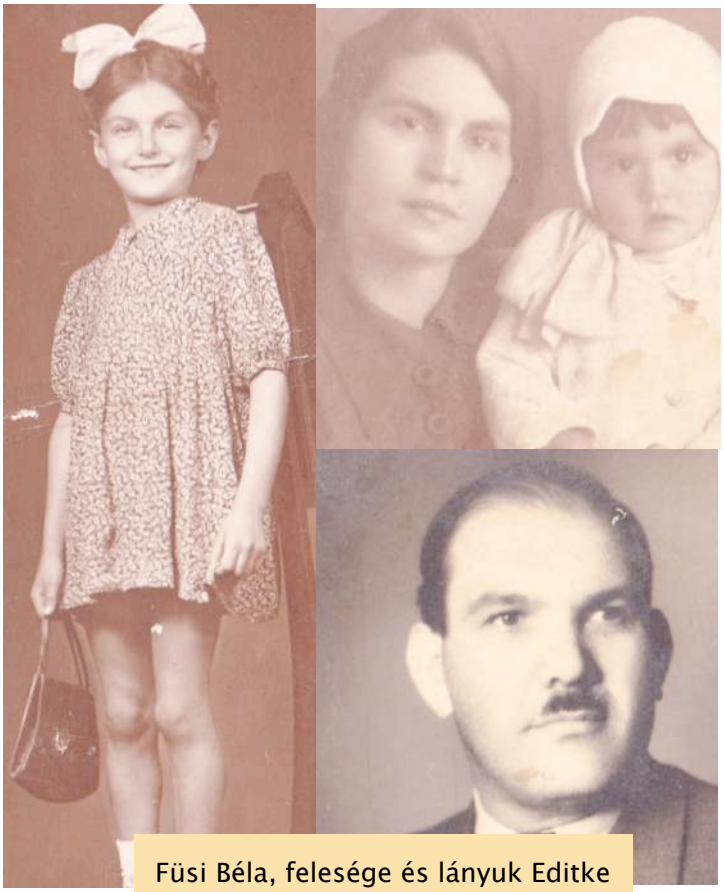
Czibor András: 1945. január 7-én reggel 7 óra körül Karva felől jelentek meg az első orosz katonák Mocson. A helyiek ekkor láttak először oroszokat, akik géppuskával a kezükben kérdezgették: *german jeszty?* Nemmel válaszoltak, mert a németek ekkorra már elvonultak a faluból. Az oroszok ekkor még csak 10 napig maradtak itt, mivel január 17-én a német páncélosoknak sikerült kiszorítani őket a községből. Az emberek emlékezetében ez a 10 nap nagyon keserves emlékként maradt meg. Az orosz katonák mindent elvittek, ami megtetszett nekik: lovakat, kocsit, malacot, élelmet. A lakásokat feldúlták, az emberekkel brutálisan bántak. Több fiatal lányt, de idősebb asszonyt is megerőszakoltak. Czibor András ezekben a napokban vesztette életét. 1938 novemberétől feleségével a kaszárnyában lakott, mióta a cseh finánc elhagyták az épületet. Mikor közeledett a front és hallani lehetett a lövöldözést, spalettákat rakott az ablakokra, hogy a lakás biztonságosabb legyen. Az oroszok a kaszárnyába is betévedtek, ahol erőszakoskodni kezdtek feleségével, s el akarták vinni őt. A védelmében fellépő férjét géppisztollyal lelőtték. Másnap arra a hírre ébredt a falu, hogy agyonlőtték Czibor András. *(Adatközlő: Mellék Emília.)*

Czibor Zsigmondné, Füsi Béla, Füsi Béláné, Füsi Editke: Együtt tárgyaljuk őket, mert bombatalálat következtében együtt vesztették életüket. Czibor Zsigmondné, született Tücsök Eszter a dunaparti Kis utcán lakott, férje korábban meghalt, gyermekük nem született. Füsi Béla kereskedő volt, s pályáján jelentős karriert sikerült befutnia. A 30-as években Komáromban tevékenykedett, majd a visszacsatolás után Pestre került, ahol kinevezték a ma is működő Vámház körúti Központi Vásárcsarnok igazgatójává. Faluját nem feledve a csarnok zöldség- és gyümölcsbeszerzése során a helyi termelőkre is gondolt. A Böszörményi közben részben ma is álló (egy részét a töltés építése miatt lebontották) csomagolóraktárban vásároltatta fel a helyi terményeket, melyet aztán az ott kikötő hajók szállítottak Pestre. A legszebb gyümölcsöket itt csomagolták selyempapírba, pacsaszezon idején pedig egész a templomig állt a leadásra váró hordók sora. Egy alkalommal néhány helyi termelő, spekulációt sejtve a felvásárlásban, elhatározta, hogy maga veszi kezébe terményei értékesítését és kikerüli a közvetítő kereskedelmet. Hajóra rakták holmijukat, leereszkedtek a csarnokig, hogy közvetlenül adják el az ottani árusoknak. Csakhogy ez nem ment ilyen egyszerűen, kiderült, hogy az ügyletet kizárólag a csarnok vezetésén keresztül lehetett lebonyolítani. *„Ide figyeljetek földiek – mondta nekik a megjelenő Füsi Béla – én átveszem tőletek az árutokat, ahogy Mocson tettem volna, de most sem tudok többet adni érte.“ „Mondtam, hogy adjuk oda otthon* – morgott aztán hazafelé egyiküK – *Pesten is csak neki tudjuk odaadni!“*

Csinos felesége volt, a kolozsnémai Szabó Jusztina, s egy kedves kislánya, az 1935-ös születésű Editke. Féltek a pesti bombázásoktól, ezért a főváros ostromának kezdetekor hazatértek a biztonságosabbnak vélt szülőfalujukba. Először a Molnár utcán laktak, de egy idő után biztonsági szempontból az eldugottabb dunaparti Kis utcába költöztek, a rokon Cziborék házába. Pest ostroma idején tucatjával húztak el az angol és orosz gépek Mocs felett. Füsi Béla mindig élen járt az utcabeliek riasztásában: *„Gyerünk, gyerünk a pincébe, berepülés van!“* – mondogatta. Egy alkalommal orosz gépek bombáztak – egyesek szerint ez volt az utolsó mocsi bombázás, 1945 márciusában – s a Czibor pincébe hatan szaladtak le, Cziborné, a háromtagú Füsi család és két német katona. A pince bombatalálat következtében beszakadt, s csak az ajtó közelében álló németeknek volt szerencséje, akiket kihajított a légnyomás. A katonák sértetlenül távoztak, a többiek mind odavesztek. *(Adatközlő: Kocsis János, Mellék Emília.)*

Czibor István

Füsi Béla, felesége és lányuk Editke

Feljutottunk!!!

A Vágfüzes-Kava csapatával játszott osztályozó végre elhozta számunkra a régóta áhított célt: focicsapatunk feljutott a járási első osztályba! Hosszú évekig tartott az ínséges időszak, de kiböjtöltük, s a csapat nagyszerű szezonbeli teljesítménye után együtt örül a sikernek minden dunamocsi játékos és szurkoló. *Gratulálunk fiúk! Köszönjük DFC!*

Dunamocs – Vágfüzes-Kava 3:2 (2:0)

(Imelyi pálya, osztályozó)
G: Sulák 2, Gula
DFC: Bernáth – Andruskó, Vörös (Marikovecz), Banai, Nagy – Bábi, Lajos T., Sulák, Püsky – Gula (Lajos E.), Pálik (Bertók).

Hatalmas érdeklődés előzte meg a semleges pályán játszott osztályozót, ennyi néző előtt évek óta nem játszott csapatunk. Körülbelül 80 drukkerunk utazott el Imelyre, s a jelzésekből, hangulatból ítélve a nézők háromnegyede biztosan mocsi szimpatizáns volt. Sokan jöttek el Búcsról, Madarról, Keszi̇ről, Komáromból, Radványról, Patról is szorítani nekünk. Nagy volt a tét és óriási a meleg, a pályán a tűző napon 40 fok fölé emelkedett a hőmérséklet.

Óvatosan kezdtünk, s csak 10-15 perc után sikerült felpörgetni a játékot. Az igazi kezdőhangot a 25. percben Lajos Tamás hatalmas felsőkapufája adta meg, a labda a gólvonalról sajnos kifelé pattant. Ez mintha szárnyakat adott volna a csapatnak, sorra dolgoztuk ki a jobbnál jobb helyzeteket. A 39. percben góllá érett a fölény, Sulák távoli lövése a jobb sarokban kötött ki. A gól hatalmas örömöt és megkönnyebbülést váltott ki, a bíró a „kicsi a rakásnak" csak nehezen tudott véget vetni. Három perc múlva még inkább megnyugodtunk, mikor újra Sulák lőtt kapura, s a kapusról kipattanó labdát Gula Dávid helyezte ügyesen a hálóba.

A második félidő jól indult, szép összjátékkal tartottuk a labdát. Az ellenfél az első helyzetét a meccsen egy védelmi hiba következtében csak a 65. percben tudta kialakítani, amiből sajnos rögtön gól lett. Nem sokáig búslakodtunk viszont, mert 1 perc múlva Sulák adott be erősen jobbról, a labda megpattant egy védőn és a hálóban kötött ki. A madari játékos nyerőember volt a meccsen, nagy kár, hogy munkája miatt valószínűleg nem lesz velünk az új szezonban. Ezután felváltva alakultak ki helyzetek, Kava megbátorodott, s a 78. percben 3:2-re szépített. A meccs ezen periódusában a védekezésre koncentráltunk, kicsit be is szorultunk, de az ellenfél a meddő mezőnyfölényt a hármas sípszóig nem tudta gólra váltani.

Megvolt a győzelem, jöhetett az euforikus öröm! Durrantak a pezsgők az öltözőben, a játékosok együtt ünnepeltek a hűséges szurkolókkal, s nem győzték fogadni a gratulációkat. Banai Tóth István játékosedző csak telefonon kb. 40 gratulációt kapott. Az ünneplés aztán Mocson a Kultúrbárban folytatódott, de itt már inkább a kedélyes beszélgetés, s nem a hangos vigadozás volt a jellemző. Hiába, a fárasztó nap sok energiát kivett hőseinkből!

„Ez az esemény nem valósulhatott volna meg, ha..." – sokszor hallható a reklámszöveg, ami ezekkel a szavakkal kezdődik. Dunamocson ezt így lehetne módosítani és befejezni: *Nem valósulhatott volna meg a csapat feljutása, ha nem lenne a Jókai Laci!* Lehet, hogy nem fog örülni, ha meglátja, hogy így reklámozom őt, mert szerény ember, és soha semmit nem csinál azért, hogy magát fényezze. De úgy éreztem, hogy ezt ki kell mondanom, mert láttam, hogy milyen emberfeletti munkát végzett azóta, hogy elvállalta a sportszervezet elnöki tisztét, s erőn fölül szervezve és intézkedve, magánügyeit sokszor félretéve rengeteget tett hozzá a sikerhez. Semmi másért, csak azért, mert nagyon szereti a faluját és a csapatot, és ha ezekért kell tenni, akkor azt csak szívvel-lélekkel tudja csinálni. De nem dicsérem tovább, mert már így is kapok tőle. Csak ennyit még: *Köszönjük Laci!*

A sportszervezet vezetősége nevében: Vasas Péter.

A bajnokság programja:
1. forduló: 2012. 08. 12., 16:30 Perbete – **Dunamocs**
2. forduló: 2012. 08. 19., 16:00 **Dunamocs** – Búcs
3. forduló: 2012. 08. 26., 16:00 Gúta – **Dunamocs**
4. forduló: 2012. 09. 03., 15:30 **Dunamocs** – Tany
5. forduló: 2012. 09. 09., 15:30 Lakszakállas – **Dunamocs**
6. forduló: 2012. 09. 16., 15:00 **Dunamocs** – Keszegfalva
7. forduló: 2012. 09. 23., 15:00 FK Actív – **Dunamocs**
8. forduló: 2012. 09. 30., 15:00 **Dunamocs** – Bátorkeszi
9. forduló: 2012. 10. 07., 14:30 Ekel – **Dunamocs**
10. forduló: 2012. 10. 14., 14:30 **Dunamocs** – Dulovce
11. forduló: 2012. 10. 21., 14:00 Pat – **Dunamocs**
12. forduló: 2012. 10. 28., 14:00 Hetény – **Dunamocs**
13. forduló: 2012. 11. 04., 13:30 **Dunamocs** – Madar
14. forduló: 2012. 11. 11., 13:30 Szilos – **Dunamocs**
15. forduló: 2012. 11. 18., 13:00 **Dunamocs** – Izsa